

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 98/11

Λουξεμβούργο, 22 Σεπτεμβρίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-482/09
Budějovický Budvar, národní podnik
κατά Anheuser-Busch Inc.

Οι Anheuser-Busch και Budějovický Budvar μπορούν να συνεχίσουν αμφότερες να χρησιμοποιούν το σήμα Budweiser στο Ηνωμένο Βασίλειο

Οι καταναλωτές του Ηνωμένου Βασιλείου αντιλαμβάνονται σαφώς τη διαφορά μεταξύ της μπίρας της Budvar και της μπίρας της Anheuser-Busch

Η οδηγία περί σημάτων¹ ορίζει ότι ένα σήμα δεν καταχωρίζεται ή είναι δυνατόν να κηρυχθεί άκυρο αν είναι πανομοιότυπο με προγενέστερο σήμα, και τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που καλύπτονται από τα δύο σήματα είναι επίσης πανομοιότυπα. Εντούτοις, αν ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος ανέχθηκε εν γνώσει του για περίοδο πέντε συνεχών ετών τη χρήση μεταγενέστερου πανομοιότυπου σήματος δεν μπορεί καταρχήν να ζητήσει πλέον την ακύρωση ούτε να αντισταχθεί στη χρήση του μεταγενέστερου σήματος.

Από την είσοδό τους στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου, αντιστοίχως κατά τα έτη 1973 και 1974, η τσεχική ζυθοποιία Budějovický Budvar και η αμερικάνικη Anheuser-Busch εμπορεύονταν αμφότερες ζύθο υπό το λεκτικό σημείο «Budweiser» ή υπό όρους που περιελάμβαναν το σημείο αυτό.

Στις 11 Δεκεμβρίου 1979 η Anheuser-Busch ζήτησε από το μητρώο σημάτων να καταχωρίσει ως σήμα τη λέξη «Budweiser» για τα προϊόντα «ζύθος, ζύθος αφροζύμης και μαύρος ζύθος». Ενόσω εκκρεμούσε η εξέταση της αιτήσεως της Anheuser-Busch, η Budvar κατέθεσε επίσης στις 28 Ιουνίου 1989 αίτηση καταχωρίσεως ως σήματος της λέξεως «Budweiser».

Τον Φεβρουάριο του 2000 τα δικαστήρια του Ηνωμένου Βασιλείου έκριναν ότι οι Budvar και Anheuser-Busch μπορούσαν αμφότερες να καταχωρίσουν τη λέξη «Budweiser» ως σήμα. Συγκεκριμένα, η αγγλική νομοθεσία επέτρεπε ρητώς την παράλληλη καταχώριση δύο πανομοιότυπων ή παρόμοιων σε βαθμό που να προκαλείται σύγχυση σημάτων σε περιπτώσεις καλόπιστης εκ παραλλήλου χρήσεως («honest concurrent use»). Κατόπιν της εκδόσεως αυτής της αποφάσεως, αμφότερες οι εταιρίες ενεγράφησαν στο μητρώο σημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου στις 19 Μαΐου 2000 ως δικαιούχοι του λεκτικού σήματος Budweiser.

Στις 18 Μαΐου 2005, δηλαδή τέσσερα έτη και 364 ημέρες μετά την καταχώριση υπέρ των Budvar και Anheuser-Busch του σήματος Budweiser, η δεύτερη ζήτησε από το μητρώο σημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου να κηρύξει άκυρη την υπέρ της Budvar καταχώριση του εν λόγω σήματος. Στην αίτησή της η αμερικανική επιχείρηση προέβαλε ότι το σήμα του οποίου ήταν δικαιούχος ήταν προγενέστερο έναντι του σήματος της Budvar, καθότι αυτή είχε καταθέσει (στις 11 Δεκεμβρίου 1979) την αίτησή της για την καταχώριση της λέξεως «Budvar» πριν την αίτηση της τσεχικής εταιρίας (κατατεθείσα στις 28 Ιουνίου 1989).

Το κατ' έφεση επιληφθέν Court of Appeal (εφετείο, Ηνωμένο Βασίλειο) ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν πρέπει να κάνει δεκτή την αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας της Anheuser-Busch, καίτοι αμφότερες οι εταιρίες χρησιμοποιούσαν καλόπιστα για διάστημα πλέον των τριάντα ετών τη λέξη «Budweiser» στο Ηνωμένο Βασίλειο.

¹ Οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1).

Στην απόφαση που εκδίδει σήμερα το Δικαστήριο αποσαφηνίζει, καταρχάς, τη νομολογία του σχετικά με τους κανόνες που εφαρμόζονται στην προθεσμία των πέντε ετών (επινομαζόμενη «προθεσμία της απώλειας δικαιώματος λόγω ανοχής»), μετά το πέρας της οποίας ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος χάνει το δικαίωμά του να αντιταχθεί στη χρήση του προγενέστερου σήματος. Συναφώς, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, κατά το γράμμα της οδηγίας, η εν λόγω προθεσμία αρχίζει να τρέχει μόνον μετά την καταχώριση του μεταγενέστερου σήματος στο οικείο κράτος μέλος. Συνεπώς, από την απλή χρήση του μεταγενέστερου σήματος δεν μπορεί να αρχίσει να τρέχει η προθεσμία αυτή, χωρίς ο δικαιούχος του να έχει προβεί στην καταχώρισή του.

Αντιθέτως, η καταχώριση του εν λόγω προγενέστερου σήματος δεν συνιστά αναγκαία προϋπόθεση, προκειμένου να αρχίσει να τρέχει η συγκεκριμένη προθεσμία. Ειδικότερα, κατά την οδηγία ένα σήμα είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι είναι προγενέστερο, χωρίς να έχει καταχωρισθεί, όπως στην περίπτωση των «αιτήσεων σημάτων» [...] υπό την επιφύλαξη της καταχωρήσεώς τους» και των «παγκοίνως γνωστών» σημάτων.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ακόμη ότι αν ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος στερούνταν κάθε δυνατότητας να αντιταχθεί προς την από μακρού εδραιωμένη καλόπιστη χρήση από τρίτο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ανέχτηκε τη χρήση αυτή. Επομένως, το διάστημα κατά το οποίο ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος δεν ήταν σε θέση να αντιταχθεί προς τη χρήση του μεταγενέστερου σήματος, δεν μπορεί να λαμβάνεται υπόψη προς τον σκοπό υπολογισμού της προθεσμίας απώλειας δικαιώματος.

Ακολούθως, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το μεταγενεστέρως καταχωρισθέν σήμα είναι δυνατόν να κηρυχθεί άκυρο, μόνον αν θίγει ή μπορεί να θίξει την ουσιώδη λειτουργία του προγενέστερου σήματος, που είναι να εγγυάται στους καταναλωτές την προέλευση των προϊόντων που προσδιορίζει.

Συναφώς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι οι Anheuser-Busch και η Budvar εμπορεύονταν η καθεμία στο Ηνωμένο Βασίλειο τις μπύρες τους υπό το σημείο «Budweiser» ή υπό σήμα που περιλάμβανε το σημείο αυτό κατά τη διάρκεια 30 περίπου ετών πριν την καταχώριση αυτών και ότι στις δύο εταιρίες επετράπη να καταχωρίσουν από κοινού και ταυτοχρόνως τα σήματά τους Budweiser στο ως άνω κράτος. Το Δικαστήριο υπογραμμίζει επίσης ότι, μολονότι η Anheuser-Busch κατέθεσε αίτηση καταχωρίσεως του όρου «Budweiser» ως σήματος στο Ηνωμένο Βασίλειο πριν την Budvar, καθεμία από τις δύο επιχειρήσεις χρησιμοποιούν εξαρχής καλοπίστως τα σήματά τους Budweiser.

Επιπλέον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά το αιτούν δικαστήριο, καίτοι οι ονομασίες είναι ταυτόσημες, οι καταναλωτές του Ηνωμένου Βασιλείου αντιλαμβάνονται σαφώς τη διαφορά μεταξύ της μπύρας της Budvar και της μπύρας της Anheuser-Busch – δεδομένου ότι η γεύση, η τιμή και η παρουσίασή τους ήταν πάντοτε διαφορετικές. Ομοίως, από τη συνύπαρξη των δύο σημάτων στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου προκύπτει ότι, καίτοι τα σήματα είναι πανομοιότυπα, οι μπύρες της Anheuser-Busch και της Budvar ήταν σαφώς αναγνωρίσιμες, καθόσον παρασκευάζονται από διαφορετικές επιχειρήσεις.

Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, η από μακρού καλόπιστη εκ παραλλήλου χρήση των δύο επίμαχων πανομοιότυπων σημάτων δεν θίγει ή δεν μπορεί να θίξει την ουσιώδη λειτουργία του προγενέστερου σήματος Anheuser-Busch. Κατά συνέπεια, δεν πρέπει να κηρυχθεί άκυρο το μεταγενέστερο σήμα «Budweiser» που καταχωρίσθηκε υπέρ της Budvar στο Ηνωμένο Βασίλειο.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582